

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Der HH. Maeghden Die Van Christvs tijden tot dese eeuwe Inden Salighen Staet Der Svyverheydt inde Wereldt gheleeft hebben

Rosweyde, Heribert

T'Antwerpen, 1626

8. Jan. Het leven vande H. Gudula, Maghet. an. 670.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43129

S. GUDULA Virgo.

*Petrus de Iode
figuravit.*

8. Ianuarij.

*I. van Mechelen exc.
cum privill.*

H E T L E V E N
V A N D E

H. G V D V L A ^{8. IAN.}
A. 670
M A G H E T.

De heylighe Gudula was de dochter vanden *Vt de Re-*
 Scabe Witgerus / een seer groot Heere / ende *gisters van*
 van Amelberga / dochter vande suster van *Nederlandt.*
 Pipinus / Meper van 't Paleys ende metter
 daet regeerder van geheel Brancarijck. Hare *De ouders*
 ouders en waren niet min godtvluchtigh ende deught- *ende 't ghes-*
 saem / als rijck ende machtigh. Amelberga / bevucht *achte van*
 zijnde van Gudula ; hadde eene openbaringhe / dat de *Gudula.*
 dochter / daer sy af groot gingh / soude heyligh ende ver-
 maert voor Godt zijn : ende in tecken van volkomin-
 ghe van dese openbaringhe soo is het gheschiedt / dat
 de heylighe Geertruyt eene wonderlycke Maghet / hare
 meter was / ende haer ober de vonte hief / ende de selve
 daer na tot haren laste nam ; want sy haer seer na be-
 stondt / ende voedde haer op inde vreesse Godts. Gudula
 woonde in het Clooster van Ribelle / soo langhe als de *Hare deught-*
 heylighe Geertruyt leefde / verthoonende alreede de be- *delick*
 ghinselen van hare eenigheyt ende upnemende her- *jo. ickheyt.*
 ligheyt. Als hare meesterisse was verrocken na een
 beter leven ; soo keerde sy wederom na hare ouders /
 niet om meer vyphedts te hebben ; maer om haer te
 verhoorden ende meer ontfeken te worden door hun
 exempel inde vreesse Godts. Daer was in een ghehuicht
 ghenamt Moyses / ghelegghen een klepne mijle van
 het huys van hare ouders / ten capelle oft kercke / toe-
 ghe eyghent den Salighmaker : de heylighe Maghet
 ghingh somtijds naer den noen met eene dienst-maget
 derwaerts / om haer dies te vyer te begheven totten
 ghebeden ende contemplatien van haren Brudgom.
 Op enen avondt na de oude ghewoonte derwaerts *Mirakeleu-*
 gaende / dede den dupbel de keerisse upt / die sy vroegh- *se ontfekinghe*
 om haer te beletten vorder te gaen door de dupstel- *kerisse door*
 nisse / ende den wech onkenbaer te maken. De heylighe *den dupbel*
 uptgedaen.
 Maghet

Maghet Gudula begaf haer met groote vyerigheyt tot het ghebedt; ende de keerisse/ die sy droegh/ ontstact wederom mirakelenselijck. Ende dooz dese hemelsche jonste quam sy inde bidt-plaetse/ ende brocht aldaer den heelen nacht over met onsen Heere te loben ende te dancken; ende des morgheens de Misse ghehoordt ende hare devotie ghedaen hebbende / is seer blijde ende wel te vreden t'hups ghekomen. Sy vondt in haren wegh eene arme bedructe vrouwe/ die met haer sleppte een kindt van neghen jaren / soo oberdeckt met wonden ende onghevalligh / dat het sijne ooghen niet naer den Hemel en konde op-heffen / noch spreken/ noch hem behelpen met sijne handen om te eten; in 't korte gheseydt/ het was een levende exempel van ellenden ende pijnen.

Sy gheneest dooz't ghebedt een onghevalligh kindt.

De heylighe Maghet siende het selve alsoo ghestelt/ hadde daer mede-lyden mede/ ende sy badt Godt met warme tranen/ dat hy daer deernisse mede hebben wilde; ende hebbende het selve omhelt / gaf sy het de moeder gheheel ghenesen wederom. De heylighe Maghet was verwondert van Godts goetheyt / die hem hadde ghelweerdicht desen jonghen ghesontheydt te gheben dooz het tusschen-spreken van eene soo arme creature als sy was; ende de moeder verblifde haer om dat sy haren sone ghenesen sagh dooz den middel van dese schoone Jonck-vrouwe. Als sy op eenen anderen tijdt in het gebedt was in haer celle/ soo quam daer een vrouwe gheheel opghegheten vande melactscheydt / om haer te bidden / dat sy haer soude ghenesen; sy badt Godt / ende streect hare handen over haer / ende sy wiert terstont supber ende ghesont.

Sy gheneest eene melactsche vrouwe.

Onsen Heere dede veel meer andere mirakelen dooz dese heylighe Maghet / ter-wijlen dat sy noch leefde; maer de ghene die hy dede / doen hy haer inden Hemel tot hem hadde op-getrocken / om haer te gheben de croone/ die sy om hare verdiensten ende victozien weerdigh was/ waren veel uytneimender; want alsoo-men haer lichaem droegh om te begraven; eenen boom / die daer outrent was/ wiert bloepende in het midden vanden winter / sy-selven met schoone bladeren verciere; ende alsoo-men hare reliquien wilde voeren na het Clooster van Sibelle / soo en konde-men de selve niet verroeren vande plaetse/ daer die waren/ tot dat sy voozhen namen die te voeren na de capelle oft bidt-plaetse van

Eenen boom blyeft des winters.

van onsen Saligh-maker / 't welck was in het kleyn doyp van Moysese; alwaer de heplighe Maghet pleegh overbloedighe tranen te storten / ende seer devotelyck te bidden: want soo haest als sy dit voor hen ghenomen hadden / soo verroerden sy seer lichtelyck hare bare / en droeghen die na Moysese. In dese verboeringhe gebeurde eene wonderlycke sake; want den boom die by haer tombe hadde ghebloept; wierdt door Godts cracht van daer upt ghetrocken / ende gheplant voor de poorte van dese Kercke / heel groen ende bloepende. Om welke oorsake den Keeser Carolus den Grooten daer dede stichten een Clooster van Religieusen / ter eeren Godts ende der hepligher Maghet: ende als hy op eenen dagh ter jacht gingh / ende seer sterckelyck eenen seer grooten beir verbolghde; den beir niet meer konnende ontgaen de handen der jaghers / liep in dese kercke; ende het hooft neder-buyghende / leckte de voeten vande Religieusen die daer waren / ende en wilde die plaetse niet meer verlaten / soo langhe als hy leefde; blyvende by dese wyse maeghden / niet als eenen fellen beir / maer saechtmoedigher dan een lam.

Den selven
wordt by
mirakelen
groen ende
bloepende
verplant.

Eenen beir
blucht in het
Clooster.

Als men de heplighe Maghet begroef / soo hielen hare ouders / die groote ende rijke Heeren waren / eene heerlycke upt-baert / hebbende haer lichaem ghekleet met hare alder-frapste kleederen ende juweelen. Eenen dief / die dit sagh / sloop looselyck op den derden dagh daer na 'snachs in hare tombe / ende beroofde het hepligh lichaem van alle sijne rijkdommen / ende gaf een deel daer af aen sijne dochter. Den heplighen Emebertus Bisschop van Camerijck / broeder van S. Gudula, hier af de wete hebbende / dede inden van die dese kerck-rooverij ghedaeen hadde; ende onsen Heere bevestighe dit donnisse in den Hemel: want al die upt dit gheslacht ghebozen wierden / waren verscheyden siekten onderwoypen / ende daer en was niet eenen / die niet eenigh mis-val oft lichamelijcke pijn / niet en betaelde de sonde van dese schroomelijcke begheerte.

Eenen
kerck-vief
wordt ghes
traft.

Dit mirakel is gheschiet tot straffinghe vande gene / die het graf der H. Maghet hadden berooft; maer Godt dede een grooter mirakel / om haer tombe te vereeren / ende te verlichten de ghene die verduyfster waren inde schaduw des doodts. Daer was op d' andere sijde der zee eenen heydenschen Coninck / die eene onghevallighe dochter

Eene heps-
densche doch-
ter van eenen
Coninck
wozt by haer
graf genesen.

dochter hadde van jonck af / ende die haer selven geen-
sins en konde verroeren : aen dese arme dochter open-
baerde op eenen nacht in haren droom eene eerweerdighe
ghe ende heetlycke vrouwe / ende seide tot haer / dat sy
haer soude doen draghen by 't graf van S. Gudula, ende
soude aldaer ghenesen. De groote begheerte die sy had-
de om ghesont te zyn / was oorsake dat sy hare ouders
terstont vertelde het visioen / dat sy hadde ghehad / ende
't ghene dat haer was ghesepdt. Maer sy die afgodisten
waren / en hadden ghene kennisse vande heylighe Ma-
ghet / noch waer sy was / noch en wisten gheenen mid-
del / om na haer te draghen ; alsoo dat sy het selve niet
en achteden / tot dat de dochter op den derden nacht
daer na hadde openbaringhe vande plaetse / daer het
lichaem vande heylighe Maghet was / ende waer dat-
men haer soude moghen binden. Na dat sy de wete-
hier af hadden / soo dede den Coninck een schip ghereedt
maken / ende sont sijne dochter in Vlaenderen / seer wel
vergheselschapt met vrouwen ende soldaten ; ende daer
ghekomen zijnde / besocht sy het graf vande heylighe
Maghet Gudula ; ende na dry daghen / die sy volgherde
in hare ghebeden / vercreegh sy de seer begheerde ghe-
sontheyt haers lichaems / ende oock de salicheydt haer-
der zielen / dat haer veel nutter was ; want verlatende
de duyfsternisse der afgoderijen / daer sy in leefde /
nam aen het licht des geloofs van onsen Heere IESVS
Christus ; welken verlicht alle de ghene / die in hem
ghelooven. De ouders selve dit mirakel verstaen heb-
dende / en siende hunne dochter gesondt / quamen insghel-
lyck besoecken het lichaem van de heylighe Maghet ;
alwaer verdreven zijnde de duyfsternisse van hunne on-
wetentheydt / sy Christenen gheworden zyn.

Daer door
sy ende haer
ouders tot
Christum
bekeert
worden.

Als dan S. Gudula door dese ende andere dierghelijcke
mirakelen seer vermaert wierdt ; soo beliefdte het
Gode / te straffen de sonden der inwoonderen van dit
landt met een straffe ghecessle / toelatende dat de bar-
bare een wreede naticn ende vanden onses gheloofs /
in dit landt quamen / die het al verbranden ende roof-
den ; ja sy vernielden oock het Clooster / daer haer li-
chaem begraven was ; hoe-wel dat sy aen het selve
gheen hinder en konden doen ; want hare reliquien te
vooren verbroert waren op eene verskerde plaetse.
Maer na dat dit onweder ghesluit was / soo brochtmen
het

het hepligh lichaem wederom in het selve Clooster / al-
 waer het bleef / tot dat onder het rijck van Ortho-
 den tweeden / Carolus den broeder van Lotharius Co-
 ninck van Brantkrijck het selve brocht met grooter ee-
 ren tot Brussel / ende stelde het inde kercke van S. Gau-
 gericus. Het gheschiedde in dese oberboeringhe / dat den
 selven Carolus / willende met sijne ooghen curieuselijck
 sien het lichaem van de heplighe Maghet / open dede de
 kasse daer het in rustede : ende terstont rees daer eene
 soo dicke ende donckere wolcke op / dat hy niet en kon-
 de sien ; ende de ghene die daer teghenwoozdigh waren /
 wierden soo verbaest ende verbaert / dat sy dyp daghen
 lanck in het ghebedt bleven / biddende onsen Heere hen
 het selve te vergheven : daer naer is den Hertoch Caro-
 lus verghefeschapt met de clerghe / met wierooch ende
 lichten / in alle oodtmoedigheyt nae de kasse ghegaen /
 ende ghesien dat hy begeerde. Dit gedaen zijnde / sloten
 de Priesters de selve toe / en stelden die op hare plaetse ;
 ende den Hertoch Carolus seghelde die toe met sijnen
 seggel ; ende schonck de heplighe Maghet rijcke oyna-
 menten / om haren autaer te verciere / die hy oock be-
 giftighde met goede renten. De reliquien van S. Gudula
 bleven in die plaetse tot het jaer 1047. doen de kercke
 van S. Michiel binnen Brussel ghesticht wierdt / inde
 welke sy wierden oberghedraghen by den Grave Wri-
 cus / nebe vanden Hertoghe Carolus / met eene generale
 processie ; waer inne was den Bisschop / de Grefstelyck-
 heyt / ende het volck : en zijnde tot noch toe gebleven see-
 ge-eert vande groote / edele / en rijcke stad Brussel / die
 de S. Gudulam genomen heeft voor hare besondere pa-
 tronersse : ende de kercke die ghebout was inden name
 Godts ende van S. Michiel, heeft den naem behouden
 van S. Gudula, na dat daer dese reliquien inghestelt zijn
 gheweest / ter oorsaken vande groote devotie / die het
 volck tot haer heeft.

Haer lichaem
 wordt tot
 Brussel ghe-
 bracht / ende
 daer geschiet
 een mirakel.

Het wordt
 in een ande-
 re kercke
 verboert.